

[Korsgaard.]

deres store Kunde, Automobilfolkene, paa den anden Side, saaledes at der derigennem var Mulighed for at forhindre, at der overhovedet kom nogen Færge. Ministeren kan efter de faldne Udtalelser ikke benægte, at den Ordning, vi nu gaar ind i, vil koste Staten rundt regnet $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig til, efter mine Begreber, ingen Verdens Nytte. Ministeren kan ikke benægte, at Sagen, som den foreligger, i Virkeligheden afgjort, er forelagt med overordentlig mangelfuld Belysning overfor de almindelige Rigsdagsmænd, idet Sagen i det, om jeg saa maa sige, stille er gennemført i Finansudvalget, uden at de almindelige Rigsdagsmænd har haft Lejlighed til at udtale sig nærmere om den. Og Ministeren kan endelig ikke benægte, at den Opgave, som stilles her, er en Opgave, som ikke ligger indenfor Statsbanernes almindelige.

Jeg maa derfor, som jeg allerede har sagt, beklage, at Venstre under disse Forhold kunde gaa med til Sagen. Derimod forstaar jeg efter det oplyste overmaade vel, at Ministeren ikke har ønsket at udtale sig om Sagen her.

Hans Nielsen: Jeg maa allerførst takke den højtærede Handelsminister for de Udtalelser, han fremsatte vedrørende Nationalbanken. Endvidere vil jeg takke ham for de Udtalelser, han fremsatte vedrørende Tekstilindustrien her i Landet. Det glæder mig, at den højtærede Minister nærer saa stor Interesse for denne Industri, der jo er den næststørste af vore Industrier — Metalindustrien er den største, men Tekstilindustrien følger jo smukt efter.

Forholdet er dette, at vi Øjeblikket importerer for over 200 Mill. Kr. færdige eller stærkt forarbejdede Manufakturvarer, og en saadan Import repræsenterer selvfølgelig en kolossal Arbejdskraft, en Arbejdskraft, som nu gaar tabt for vort Land. Det glæder mig da, at den højtærede Handelsminister er villig til at arbejde for at finde Midler, der kan hjælpe denne Industri paa Fode, og jeg maa haabe — det ærede Medlem Hr. Slesbager viste jo som Minister Interesse for denne Industri og fremsatte et Forslag, som det ganske vist ikke lykkedes at bringe gennem Rigsdagen, men som i alle Tilfælde talte til det ærede Medlems Fordel —, jeg vil haabe, at der indenfor det Parti, som det ærede Medlem tilhører, saavel som indenfor de to Partier, der nu dannet Regeringen, maa findes Midler, som kan hjælpe Tekstilindustrien over den Krise, hvori den befinder sig i

Øjeblikket, en Krise, der er blevet forværret i de allersidste Uger som Følge af en ganske urimelig Dumpingimport fra Estland og Belgien.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup; jeg kan dog fatte mig forholdsvis kort, efter at den højtærede Landbrugsminister i Dag har beskæftiget sig med det samme Emne, som jeg havde tænkt at tale om i Forbindelse med det ærede Medlem.

Det var i 1903, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup kom til Fyns Land som en frisk og frejdig jydsk Bondeknøs, der stillede sig i Kerteminde og talte smukke Ord om Frihed og Fremskridt, Demokrati og Selvstyre, og som bejlede ikke blot til Venstremændenes Stemmer, men ogsaa til Socialdemokraternes, idet det gjaldt om at slaa den fæle konservative Kandidat Gaardejer L. Christiansen. Jeg maatte paa Embeds Vegne rejse til Kerteminde og anbefale det ærede Medlem, og jeg gjorde det saa godt jeg kunde, det maa jeg tilstaa, til Trods for at det ærede Medlem havde en meget sympatisk konservativ Modkandidat. Jeg anbefalede det ærede Medlem, som da ogsaa sled bravt i det for de socialdemokratiske Fiskere og Arbejdere i Kredsen, og paa Valgdagen strømmede Fiskerne til fra Munkebo og Arbejderne fra Kerteminde og stemte paa det ærede Medlem med det Resultat, at den konservative Gaardejer led et knusende Nederlag overfor denne friske, frejdige, frihedsbejgestrede Bonde fra Nordjylland.

Men Utak er Verdens Løn, siger man jo, og det maatte jeg sande, da det ærede Medlem talte her forleden Dag. Medens det ærede Medlem holdt sin Tale, sad jeg og tænkte over, hvor alting havde forandret sig for det ærede Medlem i den Tid, han har siddet i Rigsdagen. Sin Ungdoms Politik kender han slet ikke mere noget til.

Jeg beder det ærede Medlem om Oplysninger om, hvorvidt de gode Tider, den gode Høst for Landmændene ogsaa er kommet Daglejere og Tyende til gode. Derom sagde det ærede Medlem ikke et eneste Ord. Jeg forstaar ogsaa godt, at det ærede Medlem gerne vil være tavs om dette Spørgsmaal, thi er Tyende og Daglejere her i Landet i al Almindelighed usselt og elendigt lønnet, gælder det særlig paa den Egn, hvori det ærede Medlem hører hjemme, Nordjylland.

I det Hæfte af Meddelelser fra det landøkonomiske Driftsbureau, der udkom den 9. Marts, ser man Lønningerne opgivet for de forskellige Landsdele, og hvad enten man tager de unge Karle under 17 Aar